

anders thuis

duiding voor personeelsleden

Inhoud

1	Pelgrimeren is ook thuiskomen.....	1
2	Anders thuis - achtergrond bij het jaarthema	1
3	Duiding bij het jaarthemaverhaal.....	2
4	Biddende woorden: anders thuis in een school met Zijn verhaal.....	3
5	Ik hunker, O God, naar Uw huis	4

1 Pelgrimeren is ook thuiskomen

“Het gaat bij pelgrimeren niet om de aankomst, maar om het thuiskomen beladen met pollen die je moet omzetten in honing als voedsel voor de geest.”

R.S. Thomas (+2000, een anglicaans priester uit Wales)

“Zowel al pelgrimerend als op de bedevaartweg groei je naar een eindpunt toe, ook al is dat niet het voornaamste doel. Dat is het terugkomen. Want de tocht brengt een verandering in je teweeg. Het is een louteringsproces, dat bewerkstelligt dat je de pollen die je onderweg opdeed, in honing omzet, om een ander mens te zijn thuis.”

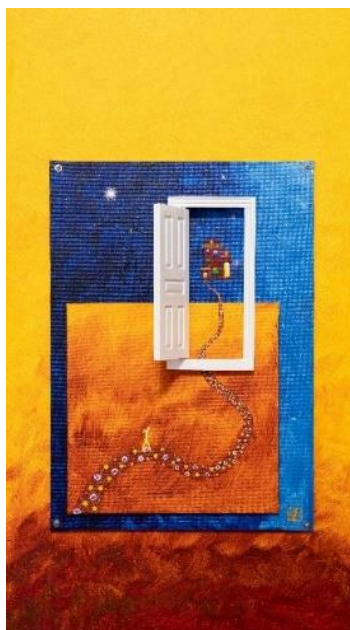
Hugo Lambrechts

2 Anders thuis - achtergrond bij het jaarthema

We denken wel eens: je ergens welkom voelen, heeft niets met bakstenen te maken, het gaat niet over luxe, niet over geld of rijkdom. Dat is waar. Het gaat over de mensen, mensen met een open hart, bij wie je warmte en rust kan vinden. Mensen die je ‘de kracht van een warm welkom schenken’. Welkom zijn, is mogen zijn wie je bent, je aanvaard voelen en kunnen groeien. Het gaat over een plek om thuis te komen. Waar we ons welkom voelen, daar voelen we ons thuis.

We wensen bij het begin van ieder schooljaar dat iedereen snel ‘thuis’ mag komen op school. Leerlingen, ouders, medewerkers, leidinggevenden en schoolbestuur: samen schrijven we ieder schooljaar een nieuw verhaal. Maar hoe zorg je ervoor dat kinderen en jongeren zich ‘thuisvoelen’ en kunnen ‘thuiskomen’ op school? Het staat immers te lezen in zoveel pedagogische projecten van scholen: ‘We willen dat kinderen/jongeren en al wie hen begeleiden zich goed/thuis kunnen voelen.’ Hoe kunnen we zorgen voor ‘dat goed gevoel’, beseffende dat dat (t)huisgevoel niet iets is dat alle leerlingen kennen?

Tijdens het schooljaar 2024-2025 waren we (in het jubeljaar) met Leeftocht ‘Als pelgrims onderweg’. Na elke (pelgrims)tocht komen we terug thuis, de plek waar we tot rust komen. Voor iedereen kan die thuis ergens anders zijn. Voor kinderen en jongeren is die thuis soms de school. Vandaar de keuze voor het jaarthema met als slogan: ‘Anders thuis’. We blijven nog even als ‘pelgrims onderweg’, maar focussen ons nu op het thuiskomen van de pelgrim. We vragen ons af: ‘Hoe voelt thuiskomen op school?’

Guido Stoop

Het kunstwerk dat werd gekozen voor de jaaraffiche weerspiegelt de overgang van de pelgrimstocht naar het thuiskomen. De pelgrim wandelt over een bloemenpad naar de deur die leidt naar het huis. De pelgrim mag er thuiskomen, rust vinden. De verschillende kamers in het huis symboliseren de diversiteit van thuiskomen. Jij - als pelgrim onderweg - bent veranderd. Thuis is anders geworden. Je mag anders thuis zijn.

Een schooljaar lang worden we uitgenodigd om op zoek te gaan om thuis te komen bij elkaar, anders dan voorheen.

Na de reis, de tocht, de wervelwind,
is er een plek waar alles even stil ligt.
Een deur die opent, niet naar het einde,
maar naar een ruimte waar alles mag zijn.

In de kamers van ons huis van God
ontvouwen zich paden die we nog niet zagen.
Rust, zoals het ademen van een bloem,
geeft ruimte voor groei, voor verandering.

Op de jaarthema-affiche is de pelgrim onderweg naar huis iets kleiner voorgesteld. De focus ligt nu op de open deur, het thuiskomen. En op het huis met de vele kamers in de achtergrond. Leuk detail is dat het pad op weg naar huis bezaaid is met een rijke waaier aan bloemen.

De jaarthema-affiche en de covers van de Leeftochtnummers zijn komend schooljaar afkomstig van Guido Stoop. Hij is een Nederlandstalig kunstschilder en beeldhouwer, geboren in 1962. Hij is autodidact. Hij creëert kleurrijke werken onder de artiestennaam 'The Art of Hmm'. Meer over de kunstenaar en zijn werken ontdek je via: <https://www.the-art-of-hmm.be>

3 Duiding bij het jaarthema-Bijbelverhaal

In die dagen sprak Jezus tot Zijn leerlingen: 'Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op Mij. In het huis van mijn Vader zijn veel kamers; zou Ik anders gezegd hebben dat Ik een plaats voor jullie gereed zal maken? Wanneer Ik een plaats voor jullie gereedgemaakt heb, kom Ik terug. Dan zal Ik jullie met Me meenemen, en dan zullen jullie zijn waar Ik ben. Jullie kennen de weg naar waar Ik heen ga.' Toen zei Thomas: 'Wij weten niet eens waar U naartoe gaat, Heer, hoe zouden we dan de weg daarheen kunnen weten?' Jezus zei: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door Mij'.

Johannes 14, 1-6

Jezus biedt ons één van Zijn mooiste en meest bepalende affirmaties aan: **"Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven"**. Dit zijn niet louter metaforen, maar diep betekenisvolle openbaringen, die ons helpen te begrijpen wie Christus is en hoe we geroepen zijn om Hem te volgen.

- *Jezus is de Weg* - niet alleen een gids, maar de Weg waarlangs we tot de Vader komen. Waarom is Hij de enige Weg? Eenvoudig omdat dit is hoe God, in Zijn wijsheid en liefde, de weg naar verlossing heeft ontworpen: dat wij tot Hem komen door Zijn Zoon. Sterker nog, de uitgestrektheid van de kloof tussen de mensheid en God is iets dat we nooit alleen zouden kunnen overbruggen. Zonder Christus zouden we verloren zijn. Alleen door met Jezus te wandelen en Hem intiem te kennen, kunnen we hopen het mysterie van Gods oneindige heerlijkheid binnen te gaan.
- *Jezus is de Waarheid* - niet één van de vele waarheden, maar de Waarheid zelf, vlees geworden. Als de Zoon van de Vader belichaamt Hij het ultieme antwoord op elk menselijk verlangen naar betekenis, doel en begrip. In Hem vinden we de waarheid over wie we zijn, waar we vandaan komen en waartoe we geroepen zijn.
- *Jezus is leven* - degene die leven geeft in overvloed. Wanneer we Zijn pad volgen en Zijn waarheid aanvaarden, is onze ziel vervuld van waar leven. Zonder Hem kunnen we bestaan, maar geestelijk zijn we leeg. Met Hem delen we in het goddelijk leven dat zelfs de dood overwint.

Patrick van der Vorst

Als pelgrim zijn we onderweg in het spoor van Jezus. Jezus zegt: 'Ik ben de weg.' Jezus is de route naar God. Als je God beter wilt leren kennen, zul je ontdekken dat niemand die route zo goed kent als Jezus. Hij kent ze van binnenuit, Hij leeft ze voor ... Hij is gewoon die route. Als je God wil leren kennen, begin dan bij Jezus. Hij kent zijn Vader door en door, dus als je naar Hem kijkt, als je de verhalen over Hem tot je laat doordringen, als je met mensen omgaat die iets van zijn karakter hebben, dan ontdek je uiteindelijk het meest over God.

Je kunt je afvragen waar Gods huis staat. Is het de tempel die in Jeruzalem stond, of de Sint-Pietersbasiliek in Rome of ...? Je kan op zoek gaan naar de plek waar jij God het dichtst bij jou voelt. Dat hoeft geen gebouw te zijn, God is overal. *'Bij God is ook een plek voor jou'*, zegt Jezus. Gods hart is ontzettend groot. Daar passen eindeloos veel mensen in, van alle kleuren, soorten en maten. Ook jij. Je bent er welkom, hier en nu. God zegt ons toe: *'Ik zal er zijn voor jou, waar jij bent.'* In het Johannesevangelie (14,2) lezen we: *'In het huis van mijn Vader is plaats voor veel mensen. Daar mag je op vertrouwen. Want Ik heb gezegd dat ik wegga om voor jullie een plaats klaar te maken.'*

4 Biddende woorden: anders thuis in een school met Zijn verhaal

God
wij bidden
laat ons
'anders thuiskomen'
in onze christelijk geïnspireerde school:

als een oefenschool
voor dialoog
als een leerschool
voor verdraagzaamheid
als een schuilplaats
voor kwetsbaren en gekwetsten
als een studiehuis
voor waarheid, schoonheid en goedheid
als een inspiratieplek
met een ruimte voor stilte, verdieping en gebed
als een ruimte
voor een goed gevoel.

God,
wij bidden:
laat ons
'anders thuiskomen'
in onze christelijk geïnspireerde school:

als een huis met een kruis
 en de mogelijkheid tot andere levensbeschouwelijke tekens
als een thuis
 tot opstap naar een duurzame toekomst
als een methodeschool
 voor de pedagogie van Jezus Christus
als een speelplek
 voor fantasie en creativiteit
als een thuis
 om nu te bouwen aan de toekomst
als een plaats
 waar maaltijd verhaaltijd kan zijn

Amen.
Rik Depré

5 Ik hunker, o God, naar Uw huis

Psalm 84

Ik hunker, o God, naar uw huis.
Daar kom ik als een pelgrim thuis.
Ik ben op weg in het vertrouwen
dat ik de toegang vinden zal.
Ik zie de mus en zwaluw al
die in uw tuin hun nesten bouwen.
De droge grond waarop ik sta
wordt groen waar ik uw richting ga.

O God, hoor hoe ik tot u bid:
geef, tot ik aan uw tafel zit,
dat u mij als een zon zult leiden.
Met u als schild ben ik niet bang.
Al moet ik duizend dagen lang
dwars door dit dal een weg bereiden:
als straks uw poorten opengaan
dan zal ik op de drempel staan.

Tekst: Jan Beuving, Psalm 84,2,3,4,7,9,11,12,13
Melodie: Genève 1562

Beluister hier: <https://www.youtube.com/watch?v=jOsuuKD0feY>

Wie hunkert er nu nog, tegenwoordig?

'Verlangen', dat hoor ik vaak in deze tijd van onbehagen. Ik verlang naar de nieuwste iPhone en kan niet wachten tot hij er is. Ik bestel hem bij bol.com en dan is hij er de volgende dag. Ik kan het volgen via 'track and trace', en dan weet ik het tijdstip dat het busje voor de deur stopt. Dat is onze tijd, verlangens moeten snel vervuld worden. Toch blijft er onbehagen. Mensen verlangen naar rust en vrede en die kun je niet via internet bestellen. Daar moet je zelf iets voor doen: afzien van jezelf. Dat is moeilijk voor de mens van onze tijd. Als we er iets voor moeten doen, laat dan maar, dan bestel ik het wel bij een ander.

Heftig verlangen naar iets dat niet voor de hand ligt: vrede, verdraagzaamheid en naastenliefde. Daar hunker ik naar. Daar wil ik veel voor opzij zetten, alles misschien? Zeg nu zelf: wie hunkert er nou nog, tegenwoordig? De pelgrim.

Jan Beuving geeft in 'Psalmen Anders' een krachtig statement over hunkering. Neem een voorbeeld aan de pelgrim. Hij is onderweg, hij heeft een doel. 'Ik hunker, o God, naar uw huis.' Dat doel ligt ver weg achter de horizon. Wat kenmerkt de pelgrim? Vraag het hem of haar die ervoor gekozen heeft de lange weg af te leggen naar Santiago de Compostella. Je stopt jouw hele bestaan in een rugzak en gaat op pad. Laten we naar psalm 84 kijken, de pelgrim daar is ook weken onderweg, berg op, heuvel af, langs de vaak ongebaande wegen. Hoor hem zeggen: 'Al moet ik duizend dagen lang dwars door dit dal een weg bereiden.' Je wereld verkleint onderweg: jouw focus ligt op dat einddoel. En jouw wereld verdiept onderweg: je leert onderscheiden waar het op aan komt, jouw dagritme is bepalend voor het onderweg zijn. Het gaat van oppervlakkig verlangen als behoeftebevrediging naar smachten, afzien van alles om dat ene te bereiken: reikhalzend uitzien.

Wat heeft de pelgrim dan voor ogen als hij hunkert naar het huis van God? Hij noemt twee zaken: hij komt er als een pelgrim thuis, en hij zal er met God aan tafel zitten. Wat houdt hem op de been? Hij rekent op zijn God en bidt: "Ik ben op weg in het vertrouwen dat ik de toegang vinden zal. Dat u mij als een zoon zult leiden. Met u als schild ben ik niet bang. Als straks uw poorten opengaan dan zal ik op de drempel staan". Onderweg, tijdens het lopen, als hij reikhalzend uitziet, krijgt de pelgrim er al een visioen van hoe dat huis van God eruitziet: "Ik zie de mus en zwaluw al die in uw huis hun nesten bouwen. De droge grond waarop ik sta, wordt groen waar ik uw richting ga". Ooit noemden we dat: 'het blij vooruitzicht dat mij streelt'.

Misschien kun je na deze psalm op de vraag 'Wie hunkert er nog tegenwoordig?' antwoorden: de pelgrim! En die pelgrim ben ik.

Henk Schaafsma

